

MEOSZ Oktatási, Továbbképző és Táv munka Intézet
SAJTÓFIGYELÉS

2007. szeptember 4.

MTV – Híradó

Ésszerűtlen akadálymentesítés

Az egyik sarkon lekerekítették a járdát, a másikon nem és hiába a rámpa, ha az épületben működő liftbe már nem fér be a kerekesszék.

Akinek kevés a pénze, ne pazaroljon. Márpedig, ami Budapesten akadálymentesítés címén történt és történik, az iskolapéldája az ésszerűtlen, végig nem gondolt látszat cselekvéseknek.

Van kijelölt helye a kerekesszékben élőknek jónéhány színházban, a Sportcsarnokban, akadálymentes a Láng Művelődési Ház, Budán a mozgássérült klub vagy a San Marco Ifjúsági Klubja, csak éppen nem lehet odajutni sem busszal, sem villamossal, sem metróval. Oda kell szülni.

Illetve van bérelhető rámpás kisbusz, ha van, de csak hétköznap, 2-3000 forintért, ha a mozgássérült kedden megrendeli és megelégszik azzal, hogy akkor megy, amikor van busz és nem akkor, amikor kell, mondjuk orvoshoz, vagy klubba.

Sok utcakereszteződésnél van lapított járdaszegély, ahol babakocsival, kerekesszékkel, vagy járókerettel gondtalanul át lehet menni. Igenám, de a következő saroknál többnyire véget ér a boldogság, meg a lapított lejáró. A kerekesszékes az utca másik oldalára is csak áttekinthető, ugyanis a 12-15 centis szegélykövek áthághatatlan barikádok.

A lelketlen, tisztességtelen autósok pedig sokszor még a kevés lehetőséget is elveszik. A járdákon is parkolnak, keresztbe, így még kikerülni sem lehet őket. A lapított járdaszigeten is lelkiismeret- furdalás nélkül megállnak. A mozgássérült pedig addig vár, amíg az autó el nem megy. Esetleg kikerüli, ha ki tudja, de ahhoz le kell menni a sokszor forgalmas útestre, ami igencsak balesetveszélyes.

Jónéhány autóbusz, pl. 4-s, 30-s, 20-s, 85-s, 200-s rámpás, vagy alacsonypadlós Volvo. Nagyszerű De csak végállomástól-végállomásig. Oda és vissza. Átszállni róla, továbbutazni, elérni oda, ahova a kerekesszékes menni szeretne, nem lehet.

A 32-s busz átszeli a fél várost. Nagyszerű! Van rámpás járat, csak azt nem lehet tudni, hogy mikor. A 85-s buszok némelyike rámpás, ám azt nem lehet tudni, hogy mikor közlekedik. A mozgássérült addig várakozik a megállóban, amíg nem jön a számára megfelelő jármű. Miért nem lehet menetrendben jelölni ezen buszok indulási és érkezési idejét?

A régi házakban lépcsők a kapuhoz, a lifthez. Emelődaru, vagy négy markos férfi nélkül ne is próbálkozzon senki. Az új házaknál csoda történt, van rámpa! ILYEN.

Toló kocsi, babakocsi lehetetlen felmenni rajta, mert életveszélyes. De van rámpa! Megnyugodhat a lelkiismeret. Gondoltak a mozgássérültekre. Gondoltak, de nem

gondolkodtak. Meredek, szegély nélküli, borul, dől, lecsúszik. Ha a kerekesszékes mégis bejut valahogyan, onnan nincs tovább, az új liftekbe se hosszába, se keresztbe, nem fér be a kocsik. Szóval akadálymentesítünk sok-sok pénzért, magyar módra. Adunk is, meg nem is, van is, meg nincs is.